

ster har alle sine Oplysninger paa rede Haand. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes Overgangen fra 22 Aars til 20 Aars Udskrivningsalderen skal gaa for sig. Naar denne Lov vedtages, opstaa der nogle ekstraordinære Forhold, som man allerede havde for Øje i 1909, da Hærloven blev vedtagen, idet der i Hærlovens § 234, som findes under Overgangsbestemmelserne, er indsat et Stykke, der lyder saaledes: „I de Aar, i hvilke Overgangen fra 22 Aars til 20 Aars Udskrivningsalder foretages, bemyndiges Ministeren til at afvige fra de i nærværende Lovs § 10 fastsatte Tal af værnepligtige, der uddannes ved Hæren, og fra Bestemmelserne om, ved hvilke Afdelinger m. fl. Uddannelsen skal foregaa“. Der maa nødvendigvis ogsaa foretages meget store Afvigelser. Skal det nu gøres saaledes, at man paa et Aar indkalder 3 Aargange, baade de 22aarige, der nu staa for Tur til at indkaldes, de 21aarige og de 20aarige? Vil man foretage det paa den Maade, eller paa hvilken Maade vil man bære sig ad? Den højtærede Minister er bemyndiget til at foretage, hvad der er nødvendigt i saa Henseende, men jeg synes, det var rart at faa at vide, hvorledes han vil benytte sig af denne Bemyndigelse. Da min Partifælle, det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch), under Finanslovbehandlingen spurgte den højtærede Minister, hvorledes han vilde bære sig ad, sagde den højtærede Minister, at der ikke var givet ham noget Paalæg, men der var givet ham en Bemyndigelse, som han vilde bruge i Forhold til de foreliggende Omstændigheder, ikke mindst de økonomiske. Det kan jo være rigtigt til en vis Grad, thi den højtærede Forsvarsminister vil vel ikke mene, at han i denne Overgangstid kan indkalde flere eller færre, lige som han synes, f. Eks. kan sige: Nu lade vi et Tusinde eller to Tusinde slippe helt fri for Indkaldelse. Det er vel ikke den højtærede Ministers Mening, at han kan fritage dem for deres Værnepligt, fordi deres Alder nu er saadan, at de skulle indkaldes netop i denne Overgangstid. Men det er en Sag for sig.

Jeg kunde altsaa have Lyst til at vide, hvad den højtærede Minister mener i saa Henseende; men et Spørgsmaal, der ogsaa for mig er af nogen Vigtighed at faa besvaret, er Spørgsmaalet om de Udgifter, der ville være forbundne med denne Overgangsperiode. Thi enhver vil være paa det rene med, at i det Tilfælde, man et enkelt Aar skal have baade de 22aarige, de 21aarige og de 20aarige indkaldte, altsaa faar saa nogenlunde 3 Gange saa mange, som naar man nøjes med de 22-

aarige, vil det medføre betydelige Udgifter, men hvor store disse ville blive, er jeg ikke paa det rene med. Jeg ved ikke, om den højtærede Forsvarsminister er det, men han har lovet at være det til i Dag, nemlig i det Svar, han gav, da det ærede Medlem fra Langeland spurgte ham om dette Forhold. Det er knapt en Maaned siden, det var den 28. Oktober, saa jeg antager, den højtærede Forsvarsminister ikke har glemt Spørgsmaalet eller sit eget Svar. Jeg skal tillade mig at læse op, hvad han svarede derom, nemlig: „Hvorledes dette Forhold vil udvikle sig, vil først vise sig, naar Loven om Udskrivning er vedtagen. Naar den kommer under Behandling, skal der blive meddelt alle fornødne Oplysninger i saa Henseende. Paa dette Tidspunkt finder jeg ikke Anledning til at udtale mig nærmere om dette Punkt“. Nu er Lovforslaget til Behandling, og den højtærede Forsvarsminister har lovet, at der skal blive meddelt alle fornødne Oplysninger i saa Henseende om, hvad det koster o. s. v., og da jeg ved, at den højtærede Forsvarsminister er en ordholdende Mand, gaar jeg selvfølgelig ud fra, at han vil meddele os disse Oplysninger. Jeg tillader mig at rette dette Spørgsmaal, for at man ikke skal lade denne Lejlighed gaa forbi, som netop den højtærede Forsvarsminister har givet os, at han ikke senere skal sige: I vare saa nysgerrige ved Finanslovsforslagsbehandlingen og spurgte mig om alt muligt i saa Henseende, men da vi kom til det Sted, hvor Oplysningerne egentlig hørte hjemme, og hvor jeg havde lovet, at I skulde faa Oplysningerne, glemte I det helt, og det viste sig at være bare Kværlanteri, og at der ikke var Alvor i Spørgsmaalet. Jeg tillader mig altsaa at rette det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister: Hvordan skal denne Overgang iværksættes, og hvilke Omkostninger vil den medføre paa vore militære Budgetter?

Saa kommer jeg til den midlertidige Bestemmelse i Lovens § 49 om, at ogsaa ældre Aargange end den 16de kunne indkaldes for at fuldstændiggøre Krigsstyrken. Det er et Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at fremdrage tidligere, allerede da vi behandlede Hærloven, og det forekommer mig at være et Spørgsmaal af ikke ringe Betydning. Det ordinære vil efter det forelagte Forslag være det samme som tidligere, at naar man har staaet 16 Aar i Rullen, slettes man af den. Jeg ved godt, at der gives Undtagelser, men det ordinære er,